

Описки-самописки

КРЕДОЗДАТНІСТЬ.
НЕ СОТВОРИ СОБІ КУМИ...
РАЙОН ВІЧНОЇ МЕРЗОТИ.
ХУДОЖНИК-МОМЕНТАЛІСТ.

Андрій КРИЖАНІВСЬКИЙ.

СЛОВНИК-ЖАРТІВНИК

ПІАНІСТ – музикант на акордній оплаті.
РИБА-ПІЛКА – заміжня меч-риба.
РОЗСІЛ – жива вода на похмілля.

Тарас ЯКИМЕНКО.
Миколаївська обл.

• ГУМОРЕСКА

ЦАП У ФАТІ

ТАК, кажете, не знаєте, проти чого цап у фаті сниться? Ви мене запитайте, я вам усе розкажу. Ось послухайте...

Іду я після того сну в електричці. Отак біля вікна сиджу я. А отак на лавці біля мене стоїть моя корзина. Господарська сумка – під лавкою.

З базару їду. З міста. При настрої. Поторгував добре. Купив усе, що треба.

Аж тут заходить у вагон мурло з жінкою і дитиною. Стало біля дверей, посопіло і почало командувати: – Чи не могли б ви, якщо ваша ласка, поставити корзину на долівку, хай би сіла жінка з дитиною?

– Не могли б, – кажу. – Негігієнічно. У корзині не простий груз, а калачі синові на весілля.

– То поставте її зверху на полицю, – командує воно.

– Еге, щоб грохнуло на голову, – пояснюю йому по-людськи. – Краще поклади туди свою авоську.

– Я б не проти, але корзина заважає, – мимрить мурло. – Якщо ваша ласка...

Бачили отак! Моя корзина не дає йому спокою. Уззяв я авоську і так спересердя пожбурих на полицю, що аж об стіну гупнуло. Щоб не шукав лакея. Всівся і їду далі.

– Дякую, – промимрило мурло, посопіло і почало хазяйнувати.

Поставило портфеля. Всадовило біля людей дитину, зіперлося на двері і їсть мене своїми безсовісними очима.

А мені що? Повернувся я до нього потилицею: на, їж! Вона в мене така, що не дуже вгризеш. Роботу маю добру, для стажу, – добу сплю, а три оддыхаю.

Заспокоївся трохи. Коли це чую: щось мені на потилицю – кап! Зводжу догори очі й одвести їх не можу від авоськи. З неї, окаянно, щось густе виповзає. Не інакше, як те мурло вирішило допекти. Навмисне поклато в авоську банку з томатною пастою і втелило мені, щоб я стукнув нею об стіну. Щоб розколов і евакуювався зі свого законного місця.

Та не на того потрапило. Я такий, що мене слоха не сколупнеш. Паста на мене – кап, а я її рукою – бах на вікно! Паста – кап, а я – бах! Бо як же ти не будеш бахкати – нового ж костюма, що на весілля купив, одягнув. Махаю з обох рук і кричу:

– Гей, ти, фра... фрагмент! Не підпирай двері, вони й без тебе не впадуть! Хапай швидше свою консервну фабрику, бо я тобі таке влаштую нічне діжурство, що в рідній хаті заблудишся!

Але мурло є мурло. Поки оговталось та поки промимрило: "Вибачте, будь ласка... Я той... Корзина зава-

жає...", мені не тільки на плечі, а й на чуба накапало.

Ухопив я авоську, пожбурих під лавку, оглянув себе.

І так мені всередині зробилося важко, наче хто туди закотив гарбуза. Я ж того костюма спеціально одягнув, бо буде зустрічати майбутня невістка, а якесь мурло...

Було йому що слухати!

– Думаєш, – кричу, – як одягнув джинсові штани і одпустив вуса, то вже й фра... фрагмент великий!

І народ мене підтримує, сміється, аж за боки хапається.

А я потроху готуюся до виходу. Витяг з-під лавки господарську сумку. Поставив на коліна і допікаю мурлові... Воно ж знає, що винне, мовчить, тільки носом пошморгує. Раптом відчуваю, звиняйте на слові, щось мокріє у штанях. Підхопив сумку і світ мені порудів. Виявляється, з авоськи того мурла під мою сумку натекла томатна паста і я нею геть вишмарував штани. Наче мене чорти за ноги тягали в помідорах.

Усередині в мене той гарбуз так і репнув на дрібненькі кусочки: "Як же я тепер вийду до майбутньої невістки?! Вона ж з переляку впаде..."

Тут і електричка заскрипіла колесами. Хотів тому фра... фрагментові влаштувати нічне діжурство, але не встиг. Так оце вам, люди добрі, викладаю свою біду.

Мурло! Ох і мурло! Такого я ще зроду не бачив! Недаремно мені цап у фаті приснився.

Борис ПОЛЩУК.

Мал. Романа АБЗАЛОВА.

Народні цєтїшки

Пацієнт прийшов на прийом до лікаря. Той бере медичну картку, починає її листати, а потім каже:

– Еге-е-е... Хана! Ну, капець! А ще ж не такий і старий...

Пацієнт перелякано питає:

– Скажіть, лікарю, тільки нічого не приховуйте: невже мої справи зовсім погані?

– Та причому тут ви! Це в мене проблема з очима. Недобачати став, по-ра вже окуляри замовляти.

* * *

Клієнт у ресторані здивовано говорить офіціантові:

– Як це розуміти?

– А що вам незрозуміло?

– Чому така маленька порція?!

– Та ви спочатку ще спробуйте її з'їсти...

* * *

Два давні приятелі, вже підтопані дядьки, сидять у пивбарі. Захмелівши, один скаржить на іншого:

– Моїй Насті ледь не щодня секс потрібен. А я вже не парубок, мені так часто не хочеться...

– Так сам же винен! Я ж колись попереджав, щоб ти не одружувався на некрасивій жінці, бо потім ніхто з мужиків тобі помагати не буде.

• ПОЛІСЬКІ КОЛОМИЙКИ

МЕДИЧНА

І діагноз був невірний, і рецепт неточний,
Бо хірург кінчав вечірній,
фармацевт – заочний...

М'ЯСО-МОЛОЧНА

Зустрілися дві кумасі за селом,
під гаєм.

– Ви корову вже доїли?

– Ні, ще доїдаєм...

ПРО ЖІНОЧИЙ ВІК

Час летить, і з роками змінюються звички:
Старість – це коли аптечка більша косметички.

ВИБОРЧА

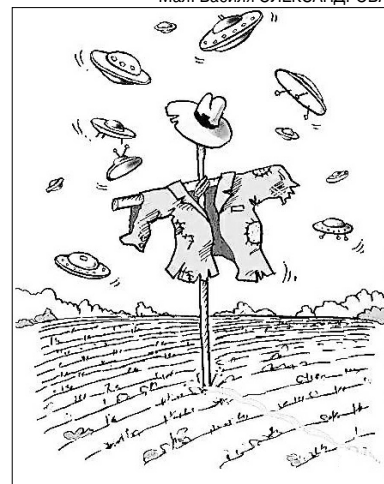
А виборчі перегони – на те й перегони...

Перемогу здобуває той, хто більше "гонить"!

Василь ТИТЕЧКО.

Рівненська обл.

Мал. Василя ОЛЕКСАНДРОВА.

Прєслів'я

Дарованого коня борозна
не зіпсує.

На злодієві і шапка очі коле.

Пустили козла в город –
всіх курей перетоптав.

Що з воза впало, того в
мішку не сховаєш.

Як багаті, так і раді!

Костянтин ВОРОНОВИЧ.

Житомирська обл.

Архів "зоряньського"
гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

Мал. Михайла ЛАРИЧЕВА.

• САТИРИЧНИМ ПЕРОМ

Не так
сталося,
як гадалося

Схаменіться, люди добрі,
І відкиньте моду
Зображати на купюрах
Велетів народу.

Вони ж усе віддали:
І життя, і волю,
Аби тільки ми із вами
Мали кращу долю.

Мовби ж й наміри були
У влади хороші:
Їх світліни помістити
В тім числі й на гроші.

Щоб нащадкам пам'ятати
І за приклад мати,
Як потрібно за Україну
Нашу рідну дбати.

А сталося по-іншому,
Не так, як гадалося, –
Людам чесним і порядним
Їх обмаль дісталося.

Здебільшого шахраям –
Все їх відмивають
І на чужих президентів
Охоче міняють.

Тобто взірці в обладках
Брудних фігурують
У отих, що безсоромно
Україну руйнують.

Болить воно і в могилі,
Як мусиш служити
Пройдисвітам, що завадять
Людам простим жити.

Олексій ДОМНИЦЬКИЙ.
м. Кременчук.

• З ОСТАННІХ НОВИН

Подарунок ветеранам

Приємним сюрпризом гуньківським ветеранам став подарунок тутешньої селищної ради: вони отримали безплатні річні квитки для проїзду на місцевій лінії метро. До речі, це транспортне сполучення дасть змогу ветеранам та іншим жителям Гуньків буквально за півгодини комфортно дістатися до районного центру. Лінію метро передбачається здати в експлуатацію орієнтовно в другій половині наступного століття.

Успіх ученого

Молодому науковцю Сергію Паляниці надійшло повідомлення Вищої атестаційної комісії про присвоєння йому вченого ступеня кандидата фізико-математичних наук за дисертацію «Деякі аномальні аспекти ефекту Допплера в дисперсійних системах». З радісною подією в житті Сергія тепло поздоровили його колеги по речовому ринку, де він торгує взуттям.

Турбота про бюджет

Братам нашим меншим більше уваги вирішив приділити департамент фінансів Баранівського міськвиконкому. З метою поповнення місцевого бюджету тут затверджено нове положення про оподаткування не лише собак і котів, а й інших видів домашньої фауни: акваріумних рибок, папуг тощо. За прогнозами фінансових експертів, найбільший прибуток повинен забезпечити податок на мишей і тарганів.